

aan: De wnd. burgemeester van Muiden
Mevrouw M.L. de Pater – van der Meer
Gemeentehuis Muiden
't Anker 3
1398 ES Muiden

uw kenmerk: UIT-2011-MS-17384
ons kenmerk: 111120-uit-depater.doc
onderwerp: uw reactie

Muiden, 20 november 2011

Geachte mevrouw de Pater,

Mijn laatste zin uit mijn brief van 13 oktober 2011 luidt: *“Ik nodig u uit te reageren. Ik hoop dat uw reactie een stukje de kou uit de lucht haalt.”*. Die zin voegde ik niet voor niets toe. Doordat maandenlang e-mails vanaf het gemeentehuis mij niet bereikten, had ik de stellige indruk dat u het simpelweg vertikte om mijn mails te beantwoorden en mij serieus te nemen. En toen kreeg ik ook nog eens de indruk dat u mijn persoonlijke en vertrouwelijke brieven gewoonweg door het ambtelijk apparaat laat beantwoorden. Déze kou is nu de lucht uit. Wanneer uw e-mail van 15 oktober mij bereikt zou hebben zou dat eerder het geval geweest zijn. De gehele gang van zaken is uiterst betreurenswaardig.

Uw reactie is dat echter ook. Ik ga er punt voor punt uitgebreid op in:

Het KNSF-dossier

Ik geloof graag dat u op 24 november uw hoofd meer bij de verkiezingen had, dan bij het KNSF-dossier. Maar wanneer u werkelijk in dat dossier geïnteresseerd zou zijn, had u mijns inziens wel wat tactvoller kunnen reageren. Nu moet ik er vanuit gaan dat u de DVD met landelijk televisienieuws over het KNSF-dossier volledig genegeerd heeft. U laat immers nú nog na te vermelden dat u de DVD achteraf toch nog bekeken zou hebben. U schrijft dat u *“de opvattingen van diegenen die gekant waren tegen grootschalige ontwikkelingen op het terrein van de voormalige kruitfabriek”* al kent.

Daar gaat het niet om. Over de ontwikkeling an-sich heb ik geen mening, mijn missie is waarheidsvinding en de gevonden feiten aan de politiek aan te leveren, waarna de daarvoor in het leven geroepen gremia naar bevind van zaken besluiten. Zo is in 2005 een kapvergunning voorkomen, nadat KNSF deze met misleidende argumenten aangevraagd had. Ik bestudeer het dossier al tien jaar, en beschik over een diepgaande dossierkennis, die ik met u wilde delen.

Ik geef u een voorproefje. Zo staat bijvoorbeeld vast (ik verzin dat niet) dat deze hele ontwikkeling – eufemistisch gezegd – op verkeerde uitgangspunten berust. Het uitgangspunt is namelijk een aanvullende bouwopgave waaruit kostendekkend de sluiting van de Kruitfabriek betaald kon worden – op basis van een zogeheten “Open Begroting”. Deze begroting komt uit op een bedrag van 76,5 miljoen euro voor de sluiting van de fabriek, en het saneren van het terrein.

Die “Open Begroting” is echter door het bureau Oranjewoud naar de prullenbak verwezen. Ik geef kort aan waarom.

Zo staat in het rapport van Oranjewoud dat *“onduidelijk is wat de verhouding is tussen de risicoreservering en de werkelijke kosten. Een inschatting onzerzijds zal neigen naar een verhouding 80 : 20, wat wil zeggen dat 80% van de kosten gereserveerd zijn om de risico's af te dekken.”*

Dit spreekt voor zich, mijn inziens wordt hier gesteld dat de te verwachten reële kosten een factor vijf overdreven worden. Leest u dat er ook uit?

En:

“kosten voor afvoeren van Categorie 1 en 2 bouwstoffen (in het kader van Bouwstoffenbesluit) zijn buitenproportioneel hoog.” Verderop: *“Het afvoeren van deze materialen brengen belangrijke kosten met zich mee terwijl deze mogelijk kostenneutraal binnen het plan kunnen worden geborgen, dan wel nuttig kunnen worden hergebruikt”*

Ik heb het nagerekend, dat scheelt 12 miljoen euro.

En over de sloopkosten van de gebouwen:

“In de huidige markt is een eenheidsprijs van € 25,00 per m2 bruto vloeroppervlakte reëel voor de sloop en afvoer van de opstallen inclusief funderingsconstructie, exclusief funderingspalen en asbestverwijdering. Gezien de bijgevoegde omschrijvingen is het aannemelijk om uit te gaan van een gemiddelde van 2 bouwlagen per gebouw. Dit geeft een eenheidsprijs van € 50,00.”

Met ongeveer 20.000 m2 vloer oppervlak komt Oranjewoud dus op 1 miljoen euro. De “Open Begroting” komt op zo'n 18 miljoen euro. Ook u kunt narekenen wat dat scheelt.

Ook is er een fors bedrag opgevoerd voor asbestsanering, terwijl de gebouwen nauwelijks asbest bevatten. En, ten onrechte, nog eens anderhalf miljoen voor de bodem. En is de verwijdering van ondergrondse opslagtanks opgevoerd, terwijl die er helemaal niet zijn. En saneringskosten voor het Kruitbos terwijl *“Dit strijdig is met de conclusie elders dat het Kruitbos in principe niet verontreinigd is.”* De sanering ondergronds staat er voor 43,5 miljoen in, inclusief die afvoer van de bovengenoemde bouwstoffen.

En zo kan ik wel doorgaan. Ik beveel u de lezing van mijn rapport met betrekking tot de werkelijke kosten aan. Ik kom op 6 miljoen reële kosten uit, een bedrag dat zo ongeveer ook volgt uit de jaarverslagen van KNSF toen het nog een beursgenoteerde onderneming was, en 14 miljoen wanneer alle plannen – ook de onnodige - van KNSF uitgevoerd worden. Ook aan de herinrichting zijn veel te ruime kosten toegerekend; het bureau Capgemini berekende een aanzienlijke reductie van de bouwopgave zelfs wanneer de getallen van KNSF voor waar worden aangenomen, simpelweg op basis van “vergissingen” en een onverstandige wijze van financiering. Destijds heb ik in bovengenoemd rapport indringend deze feiten aan de raad gepresenteerd, maar desondanks is deze bezweken voor de druk die met de wethouder als boodschapper door de Provincie en KNSF werd uitgeoefend. Daarmee is de “Open Begroting” een gepasseerd station, en kan de heer Rolf Visser veilig instemmen met mijn schatting van zijn winst van 170 miljoen euro (Quote, juli 2010).

Wanneer u denkt dat ik “opvattingen” of “verzinsels” presenteer nodig ik u uit de rapporten van Oranjewoud, Capgemini en Edelman (over de saneringsopgave) eens zelf te lezen.

De heer Methorst

Uit de door u aangedragen feiten betreffende de gang van zaken begin december vorig jaar rond Methorst kan inderdaad niet geconcludeerd worden dat u de man “uit de wind wilde houden”. Ik deed dat op basis van waarnemingen van betrouwbare bronnen, en heb, zoals ik al schreef, dit toen niet geopenbaard. Toen echter dat beeld bevestigd werd door vele waarnemingen die ik persoonlijk deed kon ik niet anders dan de mededelingen van mijn bronnen voor waar aannemen. Uit mijn verslaglegging blijkt wellicht mijn opvatting over het gedrag van Methorst en consorten, maar dat valt onder de vrijheid van meningsuiting, en verder staat er niets onwaars in.

Belangrijker is uw rol als opdrachtgever van het “onderzoek” van Berenschot. Dat “onderzoek” was namelijk helemaal geen onderzoek omdat alles waartoe aanleiding was om nader te onderzoeken, niet daadwerkelijk onderzocht werd. U had daar als opdrachtgever nooit akkoord

mee mogen gaan. Dat u dat wél gedaan heeft maakt u, met alle respect, verdacht, en dát rechtvaardigt de conclusie dat u de heer Methorst uit de wind hield.

Zo kon de heer Methorst doodleuk weigeren bewijzen met betrekking tot de aandelentransactie en bewijzen met betrekking tot de arbeidsrelatie met de heer Holzhaus te verstrekken, en zijn tot op heden de jaarstukken over 2008 achtergehouden. Dat uiteindelijk “bewijsstukken” aangaande de aandelentransactie in kopie door u doorgegeven zijn aan Berenschot is alleen na aandringen van de raad, en niet uw verdienste. “Bewijsstukken” staat tussen aanhalingstekens omdat een kopie gemakkelijk te manipuleren is; gezond wantrouwen lijkt mij in deze zaak op zijn plaats. Bewijzen aangaande de aard en duur van de arbeidsrelatie tussen Methorst en Holzhaus zijn nooit verstrekt. Evenmin als de jaarstukken over 2008. Korthedshalve beperk ik mij tot het onderzoek van Berenschot, hoewel natuurlijk ook het onderzoek van Van Zunderd in onvolledigheid uitblinkt. Ook daar had u, met enige dossierkennis, nooit mee akkoord mogen gaan. Later in deze brief ga ik nader in op uw rol in dezès.

Verzinsels en/of verdachtmakingen

U mailde mij op 30 mei (maar de mail heb ik nooit ontvangen):

“Wat mij echter opvalt is dat u uw waarheid vervolgens op uw website met enige regelmaat laat transformeren tot verzinsels en/of verdachtmakingen. Om een klein voorbeeldje waarbij uzelf o a betrokken bent te noemen: In één van uw stukjes staat te lezen: (ik citeer) 'Het staat echter vast -en ook dat heeft de heer van Zunderd geschreven - dat de keuze van de onderzochte personen door Marleen de Pater zelf is gedaan' (einde citaat).

U, meneer Bovenlander, stond oorspronkelijk niet op de lijst van te interviewen personen. Daarop stonden uitsluitend (ex) raadsleden, en ex-wethouders. U heeft uzelf echter aangeboden als een te interviewen persoon en na overleg met mij door de heer van Zunderd is uw naam aan de lijst toegevoegd “

Ten eerste beschuldigt u mij hier van “verzinsels en/of verdachtmakingen”. Dat is een zware beschuldiging. Ik laat het echter bij deze constatering en ga het door u aangedragen voorbeeld simpelweg weerleggen: u heeft vier maal met de onderzoekers overlegd, en gezien het magere resultaat van het onderzoek ligt het niet voor de hand dat u in dat overleg gepleit heeft voor diepgang van het onderzoek. Da’s inderdaad een mening, echter een gekwalificeerde mening die toch moeilijk als “verzinsel en/of verdachtmaking” kan worden afgedaan. Van Zunderd (ex-chef KLPD) en Petersen zijn ex-politiemensen waarvan ik verwacht dat zij kunnen rechercheren. Ik heb de heer Van Zunderd dan ook gemaild: “Als onderzoeker zou ik mij afvragen waarom deze heren (Leupen en Schulp) het aantal opgekrikt hebben van de oorspronkelijk verlangde 1000-1200 naar 1700. Ik heb u aanbevolen over deze periode voormalig wethouder Lahnstein te bevragen. Waarom heeft u geen nader onderzoek gedaan naar de integriteit van de heren Leupen en Schulp?”

De heer Van Zunderd antwoordde daarop: “*Het door mijn commissie gehouden onderzoek is in overleg met de opdrachtgever tot stand gekomen. Begrenzing van het aantal te interviewen personen is in dat overleg bepaald.*”

En daaruit leidde ik af dat u uiteindelijk de keuze van de te interviewen personen en daarmee te onderzoeken personen heeft gedaan. Anders had Van Zunderd de eerste zin weggelaten, en erop gewezen dat binnen de vooraf afgesproken begrenzing er geen mogelijkheid was Lahnstein te bevragen. Als er tijdens het onderzoek begrenzingen worden afgesproken is er weldegelijk sprake van sturing.

U bevestigt dat zelf. Als ik stel dat u bepaalde wie er onderzocht wordt, dan noemt u dat een verzinsel, maar u schrijft zelf: “*na overleg met mij door de heer van Zunderd is uw naam aan de lijst toegevoegd*”.

U merkt op dat “*het recht van de Muider bevolking om geïnformeerd te worden, zoals u stelt, bij uitstek ligt bij de vraagstelling en verantwoording met betrekking tot dit onderwerp door de raadsleden van Muider.*” De vrije pers heeft in iedere democratie de functie de overheid te controleren, in dier voege, dat haar publicaties controle door de burgers mogelijk maken. Wanneer de pers uitsluitend partijdig, want door diezelfde overheid die zij dient te controleren, wordt ingelicht, faalt dit systeem. Een democratische gezindheid en een gezonde opvatting over persvrijheid houdt in dat je laat controleren door een bij uitstek deskundige pers.

Tot mijn spijt – het stadium van verbijstering ben ik gepasseerd – moet ik constateren dat een dergelijke gezindheid u vreemd is.

De heer Vlaanderen

Voor wat betreft uw “veronderstelde” invloed met betrekking tot de veroordeling van het handelen van de heer Vlaanderen constateer ik dat uw lezing een voor mij nieuw licht op deze zaak werpt. Als het rapport vermeldt *“Conform de opdrachtverlening is de burgemeester op de hoogte gebracht van een aantal vaststellingen die strikt genomen buiten de “integriteits-motie” vielen”* doet mij dat niet vermoeden dat het de heer Vlaanderen zélf was die ú op de hoogte bracht. Ik begrijp van u dat de heer Vlaanderen zélf zijn vermeende overtreding bij ú, de onderzoekers, én de VNG gemeld heeft. Volgens de heer Vlaanderen munt uw verhaal uit in onvolledigheid.

De heer Vlaanderen reageert erop met *“Het initiatief om mijn handelen inzake de WOZ ter discussie te stellen ging niet van mij uit.”* Hij verbaast zich over de aandacht voor zijn persoon, het ging immers over het KNSF dossier. Hij vertelt mij dat hij pas na zijn verhoor door de commissie een vraag aan de VNG stelde. Daarna schreef hij de brief aan de commissie en aan u omdat ook de VNG ten onrechte meende dat hij fout zat. Wegens een door de commissie opgelegde geheimhoudingsplicht was hij niet in staat adequaat juridisch advies in te winnen. Hij kwam echter weldegelijk tot de conclusie dat hem niets te verwijten viel, maar kon dat wegens tijdgebrek niet degelijk onderbouwen. Hij vermeldt ook dat de onderhavige zaken alleen formeel tegen de gemeente waren gericht, maar materiaal, dus feitelijk, tegen de belastingdienst. Het ene geval betrof de vaststelling van successierechten, en in het andere geval adviseerde de heer Vlaanderen pas na beraadslagingen in de gemeenteraadscommissie dienaangaande. Het is immers niet in het belang van de gemeente wanneer haar taxatiebureau een foute methode hanteert bij het vaststellen van de WOZ-waarde, en gesteld kan worden dat de heer Vlaanderen in die zin de gemeente zelfs een dienst bewees.

U gaat niet met mij in debat of de uitleg die in dit geval aan het onderhavige artikel gegeven is correct is. Dat hoeft ook niet, de toelichting van de wetgever, en het Handboek van het Nederlandse gemeenterecht is daar duidelijk genoeg over, en ik snap niet dat dát de heer Van Zunderd ontgaan is. Ik kan niet anders dan concluderen dat de heer Vlaanderen *“na overleg met de opdrachtgever”* onrecht is aangedaan. Als de heer Vlaanderen dan tóch volgens u zelf min of meer zijn hoofd op het hakblok legde is dat niet slim, maar doet weinig ter zake: zelfincriminatie behoort geen reden tot veroordeling te zijn. En het is ook niet waar want de heer Vlaanderen heeft slechts gereageerd op onterechte aantijgingen. (Overigens is mij het niet gelukt de in het rapport genoemde MvA, Kamerstukken II 19 402, nr. 10, p. 136 te vinden).

De heer Schuwer

U schrijft dat de heer Schuwer voorafgaand aan het debat over het integriteitsonderzoek in december u telefonisch geïnformeerd heeft. Ik heb dat nagevraagd. De heer Schuwer vertelt mij van zijn fractievoorzitter, tijdens de fractie-vergadering, voorafgaande aan de gemeenteraadsvergadering, het verzoek te hebben gekregen om iets te zeggen over Methorst en voegt daaraan toe: *“Ik heb daar niet met de burgemeester over gepraat”*. U vertelt mij ook dat met betrekking tot zijn ingezonden brief de heer Schuwer vanuit *“zijn gekwalificeerde functie als beëdigd commissielid wederhoor bij mij had kunnen halen”*.

Deze zinsnede baart mij zorgen. Moet ik daaruit afleiden dat alleen “beëdigende commissieleden” bij u voor wederhoor kunnen aankloppen? Kennelijk heeft u dan iets mee te delen dat alleen bestemd is voor de oren van “beëdigde leden”. En kennelijk is er dan in dit dossier informatie die niet openbaar is. Ik hoop dat u mij op dit punt gerust kunt stellen.

Tenslotte

Ook blijkt u aan mijn verzoek om een reactie voldaan te hebben, in een e-mail van 30 mei, hier eerder geciteerd. Deze e-mail heeft mij niet bereikt, en ik acht dat uiterst betreurenswaardig. Mijn reactie heeft u eerder in deze brief gelezen, maar ik had deze natuurlijk liever al eerder gegeven.

Uw brief besluit u met *“Ik had al eerder mogen ontdekken dat u uw mails niet cc, maar bcc naar derden verstuurt. Ik heb u bij eerdere mail correspondentie gevraagd mij cc te laten weten aan wie een mail nog meer gericht is. Bij uw mail van 15 oktober heb ik toch moeten vaststellen dat uw mail bcc aan derden is verstuurd. Aangezien ik niet precies weet aan wie allemaal, voel ik mij genoodzaakt dit antwoord aan alle collegeleden en raadsleden cc te sturen opdat zij allen over dezelfde informatie kunnen beschikken.”*

Uw mail met de vraag u mede te delen wie deelt in onze correspondentie heb ik nooit ontvangen. Ik meen echter het recht te hebben om, uit privacy overwegingen, mails 'bcc' te delen. Dat de ontvanger daarover vervolgens klikt is zijn of haar goed recht, maar stel ik niet op prijs. Voor wat betreft mails met "vertrouwelijk" in de titel ben ik terughoudend in het delen daarvan, ook 'bcc'. Ik weet natuurlijk ook niet welke informatie ú 'bcc' deelt, of met wie u deze brief bespreekt. Toch deel ik u beleefdheidshalve mede dat ik deze brief niet alleen met collegeleden en raadsleden zal delen. Ik denk dat alle burgers van Muiden recht hebben op deze informatie. Tot zoverre de beantwoording van uw brief.

De verslechterde politieke situatie in Muiden

Nadat u uw brief aan mij schreef is de politieke situatie in Muiden verslechterd. Er is een bekwaam en ervaren wethouder ontslagen, en voor mij staat vast (da's een mening) dat zijn ontslag samenhangt met wat ik korthedshalve de 'affaire Methorst' zal noemen. Als burger van Muiden schaam ik mij – plaatsvervangend - dood. Op de raadsvergadering waar gestemd werd over de motie van ontslag van de wethouder had ik al de indruk dat u meewerkte aan het zagen aan de stoelpoten van dit bekwame collegelid.

Ik schreef daarover: *“Burgemeester De Pater maakte een hoogst merkwaardige opmerking: “ We zitten hier inderdaad niet om elkaar te overtuigen, de motie is duidelijk.”* Charles Wiss (PvdA) merkte op dat het democratisch debat juist wél bedoeld is om elkaar te overtuigen. Maar belangrijker is – en niemand maakte daarover een opmerking – dat mevrouw De Pater, wetende dat er een krappe meerderheid voor de motie zou stemmen, hiermee weer eens haar partijdigheid liet blijken. Ook zij wil kennelijk van de intelligente, en erudiete wethouder af. In ieder geval was duidelijk dat zij geen enkele moeite wilde doen de zaak bij elkaar te houden.”

Ik mag hopen dat ik mij vergis. Omdat verscheidene getuigen mij verteld hebben dat u, voorafgaand aan de onderhavige raadsvergadering, een langdurig overleg had met heer Methorst en mevrouw Deuling acht ik de kans daarop gering. U behoort boven de partijen te staan, ruimte te laten in de raad voor discussie, en te reageren op een daaruit ontstane situatie.

De twee fractieleiders van de grootste partijen lopen boos weg bij door u geleide overleggen, of worden op subtiële wijze daarvan uitgesloten. Mijn opvattingen over uw partijdigheid worden in de raad breed gedeeld. Daarnaast versplit u op exorbitante wijze gemeenschapsgeld aan flut-onderzoeken, en formatiepogingen, die alleen tot doel hebben een mijns inziens zeer kreukbare raadsminoriteit van dienst te zijn.

U, mevrouw De Pater, maakt deel uit van het probleem waar Muiden voor staat, en geenszins van de oplossing daarvan.

met vriendelijke groet,

ir. Jan Bovenlander
de Fluit 35
1398 CA MUIDEN
tel.: 0294 - 263015